

Nr 281.

Av herr **Tengdahl**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående
indragning av väg- och vattenbyggnadskåren.

I motion nr 395 till 1917 års lagtima riksdag föreslog jag, att Kungl. Maj:ts proposition nr 149, angående väg- och vattenbyggnadskårens omorganisation, på vissa anförda skäl måtte avslås. Mitt yrkande sammanhängde då närmast med den omständigheten, att Kungl. Maj:t i det framlagda förslaget utgått från ett bibehållande av det allmänt överklagade sambandet mellan det rent civila ämbetsverket väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt väg- och vattenbyggnadskåren, vilken senare institution endast ägde militärt berättigande. Sedan denna proposition vid nämnda riksdag förfallit, har ytterligare utredning införskaffats från en del förut i ärendet icke hörda civila myndigheter såsom tekniska högskolan, järnvägs- och vattenfallsstyrelserna, svenska teknologföreningen m. fl., vilka samtliga med stöd av en mängd sakskäl understrukt skadligheten av den berörda sammankopplingen. Varken vid 1918 års riksdagar eller i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag har därefter avhörts någon åtgärd för ordnandet av denna för de svenska väg- och vattenbyggnadsingenjörernas ställning och strävanden så viktiga fråga. Ett nytt militärt läge har dessutom inträtt genom de händelser, som stå i samband med världskrigets avslutning, varigenom bl. a. behovet för ett litet land av en särskild organisation för tillgodoseendet av kårens militära detaljuppgift torde kunna sättas starkt i fråga. Då det nuvarande tillståndet icke bör få fortfares, synes det för den skull numera både enklast och naturligtast att lösa kårens organisationssvårigheter genom ett förverkligande av det inom svenska ingenjörskretsar sedan länge åtrådade önskemålet om den från början endast *tillfälligt* upprättade väg- och vattenbyggnadskårens slutliga upphörande. Den militärtekniska detalj, som det kan åligga kåren att handhava, torde därvid utan vidare kunna överflyttas

till fortifikationen, dit även kårens officerare, vilka samtliga såsom sådana äro lönlösa, kunna under lämpliga former överföras, antingen frivilligt eller i den utsträckning, som lag och författningar medgiva.

Jag får alltså föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning, huruvida icke väg- och vattenbyggnadskåren skulle kunna indragas (varvid handhavandet av de militära uppgifter, som kunna åligga kåren, torde kunna överflyttas till fortifikationen, dit kårens officerare även må kunna transporteras, i den omfattning sådant lämpligen låter sig göra) samt att Kungl. Maj:t, om riksdagens medverkan är behöflig, till riksdagen inkommer med de förslag, till vilka utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 31 januari 1919.

Knut A. Tengdahl.
